

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **P. K.**, nar. X
bytem Č. a. 601, P. 6
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Statutární město Olomouc**
sídlem Horní náměstí 583, Olomouc

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 1. 4. 2019 domáhal určení, že zásah Městské policie Olomouc vůči žalobci, spočívající v použití technického prostředku k zabránění

odjezdu vozidla dne 31. 3. 2019 v Olomouci, v ulici Aloise Rašína, před domem č. p. 13, na parkovacím místě, na vozidle tov. zn. Audi A6, reg. zn. X, byl nezákonný.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že jako řidič vozidla dne 31. 3. 2019 v čase po 19:00 zaparkoval na shora uvedeném parkovacím místě, které nebylo označeno žádnou dopravní značkou, jež by parkování zakazovala. Dne 1. 4. 2019 v čase kolem 11:20 hodin se dostavil k vozidlu se záměrem odjet, zjistil však, že na vozidlo byl použit technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „TPZOV“). V 11:46 hodin na místo přijela na žádost žalobce hlídka, která mu sdělila, že mělo dojít k porušení dopravní značky IP 12. Jak však bylo následně zjištěno, dopravní značka IP 12 byla pokácená, a tudíž ji řidič vozidla neviděl a vidět nemohl. Hlídka uznala, že neexistoval právní důvod k použití TPZOV a že tento byl použit neoprávněně, proto nepožadovala úhradu manipulačního poplatku za jeho přiložení a odstranění, ani neoznamovala podezření ze spáchání přestupku. Žalobce tedy vozidlo nezaparkoval v rozporu s právními předpisy, neboť stání ani zastavení vozidla v daném případě nebylo zakázáno, ani nebyla naplněna jiná podmínka pro použití TPZOV dle § 17a odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“). Závěrem žalobce konstatoval, že byt v místě (částečně) bydlí, právní režim parkování na ulici mu nikdy znám nebyl, neboť si pronajímá garážové stání a parkuje vždy v garáži. Předmětného dne se vrátil do místa svého bydliště poté, co byl déle než dva měsíce na zahraniční cestě. Na ulici parkoval z důvodu, že se mu v důsledku dlouhého pobytu mimo území České republiky a souvisejícího nepoužívání garážového stání vybil ovladač od garáže, a tedy tuto nemohl užít. Pro žalobce se tak jednalo o novou situaci, nebylo mu známo, že by v místě mělo platit nějaké dopravní značení.
3. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že na místě se sice nacházela dopravní značka IP 12 s dodatkovými tabulkami označujícími vyhrazené parkoviště v délce 33 m směrem doleva od značky, která byla vyvrácená a žalobce ji proto nemusel vidět. Z fotodokumentace však vyplývá, že na místě se nachází rovněž dopravní značka IP 12 s dodatkovými tabulkami, která označuje shodné vyhrazené parkoviště pro vozidla vlastníků a nájemníků v délce 33 metrů směrem doprava od této dopravní značky, a tedy je platná i pro parkovací místo, na němž žalobce zaparkoval. K označení vyhrazeného parkoviště je postačující jedna dopravní značka, kterou je každý řidič v souladu s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu) povinen se řídit. Tvzení žalobce, že hlídka strážníků Městské policie Olomouc uznala, že neexistoval právní důvod k použití TPZOV a že tento byl použit neoprávněně, je vyvráceno dokumenty, které prokazují, že jednání žalobce bylo hlídkou posouzeno jako přestupek dle § 27 odst. 1 písm. o), § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupek nebyl oznámen správnímu orgánu, neboť byl vyřešen na místě domluvou. Povinnost požadovat manipulační poplatek není žádným právním předpisem stanovena. Právní režim parkování je na daném místě jednoznačně určen výše zmíněnou stojící dopravní značkou IP 12 s dodatkovými tabulkami a povinnost řidiče řídit se dopravní značkou není podmíněna dlouhodobou předchozí znalostí řidiče. Ulice Aloise Rašína je krátká komunikace vedoucí před pouhým jedním domem, v němž navíc žalobce částečně bydlí a dokonce si zde dle vlastního tvrzení pronajímá garážové stání, přičemž si lze jen těžko představit, že by žalobci při pořizování bydlení a garážového stání zůstala utajena informace o podmínkách parkování přímo před tímto domem.

4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že činí nesporným, že na konci dané ulice byla umístěna dopravní značka IP 12 s dodatkovou tabulkou - šipkou vpravo s uvedením „33m“. Tato značka však nebyla pro účastníky silničního provozu vjíždějící do ulice vůbec viditelná (v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb.). Naopak, v začátku ulice je umístěna dopravní značka IP 12 – Parking rezervé s nápisem „4x“ přímo na značce a s dodatkovou tabulkou „Rezervé pro vozidla vlastníků a nájemníků stání“. Žalobce však stál až na osmém místě od této dopravní značky, tedy se mu oprávněně jevilo, že na daném místě již stát může. Právní režim parkování přitom mění pouze taková dopravní značka, která je viditelná, což v posuzovaném případě nebyla. Dále žalobce popřel, že by s ním byl přestupek vyřešen domluvou. I kdyby ano, domluva nepředstavuje uznání viny za přestupek, tu je možné uznat pouze příkazem na místě, příkazem, či rozhodnutím. Žalobce je přesvědčen, že jeho jednání ani nebylo přestupkem. Příložený TPZOV bylo zcela neúčelné.
5. Krajský soud posoudil věc v mezích a rozsahu žalobních tvrzení a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
7. O zásah se ve smyslu § 82 s. ř. s. tedy jedná pouze v případě, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Aps 1/2006 - 80, dostupný na www.nssoud.cz).
8. Krajský soud v posuzované věci dospěl k závěru, že žalobce naplnil podmínky § 82 s. ř. s., když tvrdí, že byl zásahem správního orgánu přímo zkrácen na svém právu používat věc, neboť mu bylo přímo zablokováno vozidlo, kterým disponoval (měl od něj klíče, technický průkaz a chystal se jej užít). Bezprostřední vztah napadeného zásahu a tvrzeného porušení práv je tedy dle názoru soudu dán. Spornou otázkou je však naplnění znaku nezákonnosti, tj. rozpornosti jednání správního orgánu se zákonem.
9. Podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii *je strážník oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, které bylo ponecháno na místě, kde je zakázáno stání nebo zastavení vozidla, a jeho řidič není na místě přítomen.*
10. Podle § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu *řidič nesmí zastavit a stát na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohroží ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno.*
11. Podle § 63 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu, jsou informativní značky *svislé dopravní značky, které poskytují účastníku provozu na pozemních komunikacích nutné informace, slouží k jeho orientaci nebo mu ukládají povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.*

12. Dopravní značku IP 12 vymezuje (na základě zmocnění v § 62 odst. 5 zákona o silničním provozu) příloha č. 5 bod 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, jako součást kategorie informativních značek provozních, takto: „*Vyhrazené parkoviště. Značka označuje místo, kde je dovoleno zastavení a stání pouze některých vozidel. Údaje o tom, pro koho je parkoviště vyhrazeno (např. název organizace, státní poznávací značka, symbol zařízení) a popřípadě v jaké době, jsou uvedeny na dodatkové tabulce a mohou být uvedeny i na značce místo nápisu. Mimo dobu, po kterou je parkoviště vyhrazeno, smějí na takto označeném místě zastavit a stát i řidiči jiných vozidel, pokud není stanoveno jinak.*“
13. Z citované úpravy lze dovodit, že značka IP 12 ukládá povinnost zdržet se zastavení a stání na místě, na něž se působnost značky vztahuje, a to vozidlům (řidičům vozidel), pro která není dané parkovací místo vyhrazeno.
14. V posuzované věci je mezi účastníky nesporné, že se na parkovací místo, kde žalobce dne 31. 3. 2019 zaparkoval vozidlo tov. zn. Audi A6, reg. zn. X, vztahovala dopravní značka IP 12 (Vyhrazené parkoviště), opatřená dodatkovými tabulkami, z nichž jedna obsahovala údaj o tom, pro koho je parkovací místo vyhrazeno, a to slovy „Rezervé pro vozidla vlastníků a nájemníků stání“, a druhá vyznačovala úsek, pro který značka IP 12 platí, a to směrovou šipkou vpravo (z pohledu na značku) s údajem 33 m. Působnost značky nebyla časově omezena na určitou dobu. Mezi účastníky je rovněž nesporné, že žalobce nebyl osobou, pro kterou by bylo parkovací místo vyhrazeno, jakož i skutečnost, že v době umístění TPZOV nebyl žalobce na místě přítomen a stál na předmětném místě po dobu delší než 3 minuty.
15. Již na základě těchto nesporných skutečností by bylo možné uzavřít, že podmínky výše citovaného § 17a odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii pro použití TPZOV byly naplněny, neboť vozidlo žalobce bylo ponecháno na místě, kde je zakázáno stání nebo zastavení vozidla, a jeho řidič nebyl na místě přítomen. Žalobce však namítal, že předmětná dopravní značka IP 12 byla umístěna v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., který ukládá povinnost umísťovat dopravní značky tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné. Dle tvrzení žalobce však předmětná dopravní značka viditelná nebyla.
16. Mezi účastníky je nesporné, že dopravní značka IP 12 s šipkou vpravo a údajem 33 m na dodatkové tabulce byla umístěna na konci parkoviště, na kterém žalobce ponechal vozidlo, zatímco dopravní značka IP 12 s šipkou vlevo a údajem 33 m na dodatkové tabulce, nacházející se při vjezdu na parkoviště na jeho začátku, byla vyvrácená a ležela na trávniku. Krajský soud proto jako nadbytečný zamítl návrh žalobce na provedení důkazu výsledkem svědka Mgr. V. Z., který měl potvrdit, že dopravní značka umístěná na začátku parkoviště ležela na zemi již v době, kdy žalobce vozidlo parkoval. Žalovaný toto tvrzení žalobce nerozporoval a značka ležící na zemi je zachycena na fotografiích na č. l. 4, 6 a 20 soudního spisu. Pro posouzení zákonnosti postupu strážníků Městské policie Olomouc proto bylo klíčovým objasnit pouze to, zda značka IP 12 s šipkou vpravo a údajem 33 m na dodatkové tabulce, tj. značka umístěná na konci parkoviště, byla pro řidiče vozidla přijíždějícího na parkoviště objektivně viditelná. S žalovaným lze souhlasit, že samotné vyvrácení dopravní značky stanovující režim parkoviště z jedné strany nemá za následek zneplatnění řádně stojící dopravní značky na druhé straně parkoviště, ani nezprošťuje řidiče povinnosti se stojící dopravní značkou řídit.

17. K návrhu žalobce soud provedl důkaz zhlédnutím 2 videozáznamů, nazvaných „průjezd do garáže“ a „průjezd na parkovací místo“, které opatřil sám žalobce, na nichž je zachyceno vozidlo přijíždějící k předmětnému parkovišti, přičemž kamera je umístěna na místě řidiče vozidla, který průběh cesty také komentuje. Krajský soud při zhlédnutí obou videozáznamů zjistil, že značka IP 12 s šipkou vpravo a údajem 33 m na dodatkové tabulce, tj. značka umístěná na konci předmětného parkoviště, byla pro řidiče vozidla přijíždějícího k parkovišti viditelná již z dálky. Viditelnost dopravní značky IP 12 s dodatkovými tabulkami je pak zřejmá i z fotografií na č. l. 18 a 21 soudního spisu.
18. Žalobce označil v replice argumentaci žalovaného závazností značky umístěné na konci parkoviště pro celou jeho plochu za nesprávnou, a to pomocí přímeru s případem zákazu parkování o délce 2 km. Žalobce se tak průměrem k záměrně přehnanému případu uměle snažil navodit zdání absurdity přístupu žalovaného obecně. Tato argumentace žalobce je však zcela nesmyslná. Délka komunikace, na kterou byla platnost předmětné značky v posuzované věci omezena, činila 33 metrů a byla tak faktorem zcela zásadně ovlivňujícím viditelnost předmětné značky při příjezdu k parkovišti, ačkoli se jednalo o značku umístěnou na jeho konci. Žalobce nadto nezaparkoval vozidlo na samém začátku parkoviště, nýbrž v jeho středu, tudíž byla jeho skutečná vzdálenost od dopravní značky ještě menší. Srovnání s případem vztažení platnosti dopravní značky na úsek o délce 2 km je tak zcela nepřiléhavé posuzovanému případu.
19. Tvzení žalobce, že měl za to, že jedinou dopravní značkou regulující parkování v dané lokalitě je dopravní značka IP 12 s nápisem „4x“ přímo na značce a s dodatkovou tabulkou „Reservé pro vozidla vlastníků a nájemníků stání“, považuje krajský soud za účelové. Z fotodokumentace (zejména fotografie na č. l. 6 soudního spisu) jakož i z obou videozáznamů zřetelně vyplývá, že se uvedená dopravní značka nachází u parkoviště, které je ohraničeno a vjezdem do garáže domu stavebně odděleno od parkoviště, na kterém žalobce zanechal vozidlo, a ke kterému se zřetelně pojí dopravní značka viditelně umístěná na jeho konci.
20. Tvzení žalobce, že hlídka Městské policie Olomouc uznala, že neexistoval právní důvod k použití TPZOV a že tento byl použit neoprávněně, bylo vyvráceno při jednání provedenými důkazy úředním záznamem Městské policie Olomouc ze dne 1. 4. 2019 a detailem události evidované v elektronické databázi městské policie o událostech pod sp. zn. 2019/012281, jimiž bylo prokázáno, že jednání žalobce bylo hlídkou posouzeno jako přestupek dle § 27 odst. 1 písm. o), § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, který byl s žalobcem vyřešen na místě domluvou. Samotné skutečnosti, zda a jak byl přestupek projednán, zda jednání žalobce naplnilo všechny znaky skutkové podstaty přestupku a zda byl žalobce jakkoli sankcionován, však nejsou z pohledu naplnění podmínek § 17a odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii rozhodné.
21. Krajský soud se rovněž ztotožňuje se závěrem žalovaného o zjevné účelovosti tvzení žalobce o neznalosti právní úpravy parkování před domem, v němž bydlel, byť dle vlastního tvzení učiněného při jednání fakticky pouze 3 měsíce, a kde si pronajímal garážové stání, jehož vjezd je situován hned vedle předmětného parkoviště. Doba 3 měsíců je dle názoru soudu dostatečná k tomu, aby bylo možné označit za vyloučené, že by si uživatel bytu nepovšiml dopravního značení parkování před domem, jakož i nepřehlédnutelných mechanických zábran nacházejících se na jednotlivých parkovacích místech. Tato zábrana ostatně žalobci musela při jeho parkování na předmětném místě signalizovat, že se jedná o parkovací stání vyhrazené jejich vlastníkům či nájemcům.

22. Lze proto uzavřít, že při použití TPZOV dne 31. 3. 2019 v Olomouci, v ulici Aloise Rašína, před domem č. p. 13, na parkovacím místě, na vozidle tov. zn. Audi A6, reg. zn. X, postupovala Městská policie Olomouc v souladu s § 17a odst. 1 psm. a) zákona o obecní policii, tudíž se nemohlo jednat o nezákonný zásah.
23. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 18. června 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu